

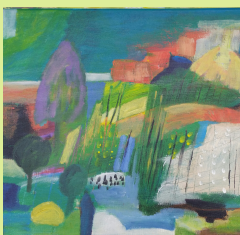
Irena Hribar Schmidt

Rodila se je leta 1957 v Ljubljani. Že v osnovni šoli je pri mentorju Dušanu Tršarju v Pionirskem domu obiskovala tečaj modeliranja, v gimnazijskih letih pa večerne tečaje risanja na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. V letih 1975–76 je študirala oblikovanje v Benetkah. Leta 1979 se je preselila v Kanado in tam študirala geografijo na univerzi v Calgaryju. Za tem je na Jukonu delala raziskave za Arctic Institute of North America in leta 1990 končala magisterij. Vzporedno s študijem je nadaljevala učenje slikanja na delavnicah in privatnih urah.

Po rojstvu drugega sina se je leta 1993 z družino preselila v Savdsko Arabijo. V Riyadhu se je, poleg skrbi za družino, spet posvetila umetnosti. Poučevala je likovno umetnost na King Suad International School in Ameriški mednarodni šoli ter sodelovala kot scenografinja in igralka v gledališčih za tujce. Razstavljala je na skupinskih likovnih razstavah na kanadski ambasadi in na Institutu filantropskih ved v Riyadhu.

Po vrnitvi v Kanado leta 2003 je nadaljevala ustvarjanje in poučevanje. Slikanje na svilo je poučevala na 1000 Islands Summer School of the Arts, St. Lawrence College (Brockville), Algonquin College (Ottawa) in Ottawa Carleton School Board. Delala je na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Ottawi, kjer je bila odgovorna za organizacijo kulturnih dogodkov. Sedaj živi v Ottawi, posveča se slikanju, vodi likovne delavnice za otroke ter na šoli za odrasle sodeluje pri poučevanju življenjskih veščin za integracijo priseljencev in beguncev.

Vsako leto obišče rodno Slovenijo. V letih 2006, 2016 in 2017 se je udeležila likovnih kolonij na Mostu na Soči, v Ajdovščini in v Pišecah, leta 2007 pa je imela samostojno razstavo na Svetovnem slovenskem kongresu v Ljubljani.

Svetovni slovenski kongres
Cankarjeva 1/IV
1000 Ljubljana
tel: +386 1 24 28 550
info@slokongres.com
www.slokongres.com

Irena Hribar Schmidt

"BREZMEJNE POTI II"

20. junij – 29. september 2017

**Svetovni slovenski kongres
Cankarjeva 1/IV – Ljubljana**

Pokrajine in ljudje, barve in razpoloženja

Ustvarjalna in življenjska »geografija« Irene Hribar Schmidt je zelo razgibana. Njeno slikarsko doživljanje in človeško razumevanje sveta so namreč z vedutami in kulturami zaznamovale tri dežele: Slovenija, Kanada in Savdska Arabija. Impresivne pokrajine, nevsakdanja doživetja, intenzivna čustva ter medkulturna srečanja so oblikovala pisano zakladnico podob ter avtorico obogatila z iskrenim razumevanjem raznolikosti in drugačnosti. Te izkušnje so oplemenitile njeno življenjsko pot, vseskozi pa odmevajo tudi v njenem ustvarjanju.

Tako se v upodobitvah narave zrcalijo slikarkina opazovanja, razmišljanja, občutenja in čustvovanja. Čeprav avtorica večkrat naslika resnične pokrajine, ne gre za posnemanje vidnega sveta, temveč za upodabljanje nevidnega, za čustvena in simbolna sporočila. Pokrajine, drevesa, gore in oblaki so zato večkrat abstrahirani v barvne zamahe, narejene s sproščenimi in zanesljivi potezami, ki izžarevajo življenjsko energijo, svežino in moč. Kompozicije so enostavne in učinkovite, razpoloženske in vsebinske poudarke pa ustvarjajo barvni kontrasti. Perspektiva krajine je zgrajena s horizontalnimi pasovi. Barvna skala se zgleduje po naravnih odtenkih, po barvah zemlje, vode in neba. Ti ponujajo neskončno število kombinacij, ki jih navdihujejo letni časi, deli dneva in vremenske razmere. Tu so tople barve jeseni,

kovinsko hladni toni zime, svežina zelene pomladi, prosojno rumenilo opoldanske poletne vročine ali zamolkla modrina večera.

Razpoloženske vtise pogosto posreduje naslikano nebo; dramatično rumeni oblaki napovedujejo nevarnost nevihtne jeze, barve sončnega zahoda ustvarjajo melanholično razpoloženje, nežna napoved jutranjega svita govori o pričakovanju in upanju. Simbolno vlogo imajo tudi drevesa. Svetlobo, ki prodira skozi krošnje in ustvarja migotavo utripanje barvnih lis, ter vitalizem, s katerim se veje stegujejo v nebo, lahko razumemo kot slikarsko hvalnico življenju. Posebno moč narave ponazarjajo oceani. Veličastni razpenjeni valovi so prispodobe življenja, vitalne energije in dinamične napetosti.

Figuralna motivika kaže ekspresivno plat slikarstva Irene Hribar Schmidt. Postave, poze in obrazi so večkrat zreducirani na ploskve močnih, kontrastnih barv, ki jih omejuje izrazita črna linija. Ljudje zato delujejo kot nemočne lutke, njihovi obrazi pa kot maske. Ekspresivno risbo dopolnjujejo intenzivni barvni kontrasti, ponekod pa tudi grafizmi, gravure in kolažirani detajli.

Prvinsko, celo divjo plat likovnega izraza slikarka ponekod omili z zmehčanimi in zabrisanimi barvnimi prehodi. S tem ustvari melanholično, vase zazrto in skrivnostno razpoloženje. Pogosto upodobi ljudi brez obrazov, izrazov in pogledov,

izolirane v notranjem svetu slike brez stika z gledalcem. Figure so največkrat naslikane v tesno povezanih parih, urejenih skupinah ali bolj dramatično oblikovanih gručah. Vertikalno in horizontalno nanizane postave v prefinjenih barvnih harmonijah in premišljenih kompozicijah ustvarjajo dinamične celote, ki včasih delujejo kot ritmičen skupinski ples.

Včasih pa so skupine figur ujete v gmote barv in povezane v neki trpki tragičnosti. Slutimo trpljenje, ranljivost in nemoč v podobah družin, predvsem mater z otroki. Te slike ilustrirajo zgodbe beguncev in priseljencev, ki jih Irena Hribar Schmidt dobro pozna, saj se z njimi vsakodnevno srečuje pri svojem delu v šoli. Kažejo stiske, ki so jih povzročile izguba najbližjih in doma, nevarne poti čez meje, življenje v taboriščih, boj za preživetje otrok ter iskanje človeškega dostojanstva in prihodnosti v novem kulturnem okolju.

Prošnjo po varstvu in zaščiti ter željo po povezanosti začutimo tudi v motivu objema. Ljubezenski par moškega in ženske se združi v intimnem stiku, včasih v pretirano prešernem objemu. Zaupno razpoloženje ustvarjajo tudi tesno povezane skupine ženskih figur. Vzor za ta motiv lahko najdemo v upodobitvah gracij, boginj, orientalskih plesalk ali kopalk. Stilizirane in včasih abstrahirane oblike gledalca vabijo v domišljajske svetove in pravljične dežele,

nekatero tovrstne upodobitve pa omogočajo tudi metaforično branje.

Ob osebnem jubileju se slikarka prepušča nostalgичnemu oziranju v preteklost in optimističnemu pogledu v prihodnost na njej lasten, kreativen način – z razstavo. Slike povedo več od besed in včasih razodevajo misli in čustva posameznika bolj globoko in verodostojno od osebnih dnevniških zapisov. Tudi slike Irene Hribar Schmid so pričevanja z veliko izpovedno močjo – so kronika življenja in upodobljene vizije slikarkinih notranjih svetov.

Monika Ivančič Fajfar

